

Фикҳ дарслари (161-дарс) Қуръондан муяссар бўлганича қироат қилинг!

19:00 / 25.11.2021 2641

Фарзнинг икки рақъатининг ҳар бирида ҳамда витр ва нафлнинг ҳар бир рақъатида бир оят қироат қилиш — ушбу жумлада келган маъно қироатнинг энг оз миқдорини билдиради. Фарз намози икки, уч ва тўрт ракатли бўлиши маълум. Уларнинг ҳаммасининг биринчи ва иккинчи ракатларида қироат фарз. Витр ва нафл намозларининг барча ракатларида қироат фарз, чунки аслида нафл намози икки ракатли бўлади. Агар ундан ортиқ бўлса ҳам, ҳар икки ракат ўзига хос намоз ҳисобланади. Витр намози қироат бобида нафл намозга қўшилган.

Ўша бир оят билан кифояланган гуноҳкордир.

Яъни, бир оят қироат қилиб, ўша билан кифояланиб, бошқа қироат қилмаган одам Фотиҳани ўқимагани учун тарки вожиб қилиши ила гуноҳкор бўлади. Аммо намози намоз бўлаверади.

Икковларининг наздида бир узун ёки уч қисқа оят қироат қилиш.

Имом Абу Юсуф ва имом Муҳаммаднинг бу гаплари амал учун қабул бўлган.

Намозда Қуръондан қироат қилиш фарзлигига далиллар:

Аллоҳ таоло Муззаммил сурасида:

هَثَلْتُمْ وَهَفَصَنَوَ لِيْلَلِ يَثَلْتُمْ نَمَ يَنْدَا مُوقَاتِ كِنَا مُلْعِي كَبَرِّ نِ
هُوَصْحُتْ نَلْ نَأْمَلَعِ رَاهَنَلْ اَوَلِيْلَلِ رِدْقِي هَلْ اَوَكَعَمَ نِيْدَلَا نَمُ هَفِيْ اَطْو
مُكْنَمُ نُوكَيَسِ نَأْمَلَعِ نَأْرُقُلَا نَمَ رَسِيَّتِ اَمَ اُوُوْرُقَا فِ مُكَيَلَعِ بَاتَفِ
نَوُرْحِ اَوَلِيْلَلِ لَصَفِ نَمَ نُوْعَتَبِيْ صُرَا لِيْ فِ نَوُبِرْصِيْ نَوُرْحِ اَوِ صُرْمِ
هَالْصِلَا اُوْمِيْقَا اُوُهَمَ رَسِيَّتِ اَمَ اُوُوْرُقَا فِ هَلْ لِيْ بَسِ يَفِ نَوُلْتَا قِيْ
رِيْحِ نَمَ مُكْسُفِنَا لْ اُوْمِدْقُتْ اَمَوَ اَنْسَحِ اَصْرُقِ هَلْ لِيْ اُوُصْرُقَا اَوَهَا كَزَلَا اُوْتَا
مِيْحِرْ رُوْفَعِ هَلْ لِيْ اِنِ هَلْ لِيْ اُوْرْفَعَتْ سَاوَا اَنْجَا مَطْعَا اَوَا رِيْحِ وَهَلْ لِيْ اَدْنَعُ هُوْدِحَتْ

«Бас, Қуръондан муяссар бўлганича қироат қилинглар», деган (20-оят).

Бу амр намоз ўқиш тўғрисидаги оят ичида келган.

«لَا قَوْلَ سِوَا هِيْلَعِ هَلْ لِيْ اِيْلَصِ هَلْ لِيْ اَلْ اُوُسْرِنَا؛ هُنَّ هَلْ لِيْ اِيْضَرَّةَ رِيْ رَهِيْ بَانَ عِ
يَّتَخَعُ كَرَامُتْ، اِنِ اَرُقُلَا اَنْ مَكَعَمَ رَسِيَّتِ اَمَ اَرُقَامُتْ، رَّبِّ كَفِيْ هَالْصِلَا اِيْلِ اِتْمُقَا اِذِي
مُتْ، اِدْجِ اَسْنِيْ مَطِ اِيَّتَخَعُ دُجْ سَامُتْ، اَمَّا اِيْلِ اَقْلِ دَعَتِ اِيَّتَخَعُ فَرَامُتْ، اَعَا كَارِنِيْ مَطِ
هَسْمُ خَلْ اَهَاوَرِ. «اَوَّلُ كِتَابِ اَلصِّيْفِ كَلِّ دُلْعِ اَوَا، اَسْلِ اِحْ اِيْمَطِ اِيَّتَخَعُ فَرَا

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Намозга турганингда такбир айт, сўнг Қуръондан билганларингни ўқи. Кейин рукуъ қил ва рукуъдаги ҳолингда бироз тин ол. Кейин (бошингни) кўтар ва қадингни ростлаб, тиклан. Кейин сажда қил ва саждадаги ҳолингда ҳам (бироз) тин ол. Кейин бошингни кўтар ва ўтирган ҳолингда (бироз) тин ол. Намозингнинг ҳаммасида ҳам шундай қил», дедилар».

Бешовлари ривоят қилишган.

Бу ҳадисда намозда қироат лозимлиги алоҳида таъкидланмоқда.

«لَا قَوْلَ سِوَا هِيْلَعِ هَلْ لِيْ اِيْلَصِ هَلْ لِيْ اَلْ اُوُسْرِنَا؛ هُنَّ هَلْ لِيْ اِيْضَرَّةَ رِيْ رَهِيْ بَانَ عِ
مُ. «مَلْسُ مَهَاوَرِ. «هَلْ اَرُقَبِ اَلْ اِيْلِ اَصَالِ

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қироатсиз намоз йўқдир», дедилар».

Имом Муслим ривоят қилган.

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ўзлари ҳам, доимо, ҳар бир намозда қироат қилганлар.

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди